

Werkblad (8-12 jaar) - In het oog krijgen De balk en de splinter

1. Ik was het gemopper en het gezeur van het volk zó zat. Ik zei dat mijn broer Aäron en ik wel even water uit een rots zouden laten stromen. Ik sloeg twee keer met mijn staf op de rots en er kwam water uit. Alsof ik het wonder deed, zo leek het. Ik heb de macht van God gebruikt alsof het mijn eigen macht was.

2. Waarom heb ik naar mijn ministers geluisterd? Waarom heb ik een wet gemaakt van Meden en Perzen? Een wet waaraan je niks kunt veranderen? Had ik die wet maar nooit goed gevonden en ondertekend! Die wet was een vooropgezet plan tegen Daniël. Ik heb de hele dag nagedacht hoe ik Daniël kon redden, maar ik kon niks anders doen dan hem in de leeuwenkuil gooien.

3. Ik heb er zo'n spijt van dat ik heb gezegd dat ik Jezus niet kende. Ik had nooit gedacht dat ik dit zou doen. Niet één keer, niet twee keer, maar zelfs DRIE keer heb ik gedaan of ik helemaal niet wist wie Jezus was. Toen hoorde ik een haan kraaien. Ik ben zo verdrietig, ik weet niet wat ik moet doen.

4. Ik wilde helemaal niet op reis, zoals God me vroeg. En zeker niet naar zo'n grote stad. Ik vond een schip dat precies de andere kant op ging. Ik vluchtte weg voor God. Maar God zorgde voor een zware storm. Ik zei tegen de zeemannen: 'Gooi mij maar overboord.' Ik dacht dat dit mijn dood zou zijn, maar God stuurde een grote vis die mij opslokte. In die vis heb ik gebeden. Toen God mij opnieuw vroeg om naar die grote stad te gaan, deed ik wel wat Hij vroeg.

5. Ik leefde keurig volgens de Joodse wet. Ik wist meer over de Joodse godsdienst dan de meeste Joden van mijn tijd. Ik hield me precies aan alle wetten én ik vervolgde alle christenen. Niet één mocht er overblijven. Maar onderweg naar Damascus straalde er plotseling een fel licht uit de hemel. Ik viel op de grond en hoorde een stem zeggen: 'Waarom vervolg je Mij?'

6. Ik woonde in een prachtige tuin. De dieren kwamen naar mij toe, zodat ik ze een naam kon geven. Alleen was het gezelschap van dieren voor mij niet voldoende. Ik voelde me tóch alleen. Toen nam God een rib uit mijn lijf, en maakte daar een vrouw van. Ik was niet meer alleen! We genoten samen van de prachtige tuin. Toen ging het mis. We aten een vrucht van een boom waarvan we niet mochten eten. We gaven elkaar de schuld. We verstopten ons voor God, we waren bang voor Hem geworden. Maar God zocht ons en vond ons. Voor straf mochten we niet meer in de tuin wonen.